

sultater, og Notabene, mine Herrer, inden man fornøstigtviis har kunnet faae noget Resultat. Det kan ikke nytte Noget at troe, at man i 5, 6 eller 10 Aar kan faae et Resultat angaaende Hestevl eller angaaende hvilkenformhelst Hunsdyravl; det kan ikke nytte at troe det. Man maa virkelig give en lille Smule Tid, det gaaer ikke saadan; man maa huffe paa, at en Hest eller et andet Hunsdyr ikke producerer sit Afkom som en Døgnflue, saaledes at vi kunne reproducere det i Løbet af et Aar og faae constante Racer deraf. Nei, vi maae give længere Tid. Jeg har altsaa, som sagt, taget Ordet, for ikke for mit Vedkommende at deeltage i den Synd, om jeg saa tør sige, mod Landets Hestevl, nu atter, efter min Mening uden nogen væsentlig Grund og af en umotiveret Nyhedssyge, at kassere, hvad man ialtsald ikke har havt Tid til at prøve og see, om det var godt og kunde tilfredsstille. Nu kommer jeg altsaa til at tale om dette uhykkelige Landstutteri, som skal kasseres. Der er jeg isørigt i en underlig Situation, thi jeg veed virkelig ikke, til hvad Side jeg skal vende mig for at finde Landstutteriets virkelige Modstandere (Neergaard: Her!). Det troer jeg ikke! Jeg troer, at det ærede Medlem, der afbrød mig, er Medlem af Udvalget, og det har i Grunden saameget, som man kan gjøre, det, rost Principet for Landstutteriet; det siger, at det er en fortræffelig Indretning, det er i Grunden den rette Indretning, saaledes skal det være. Ministeren, som ikke i dette Dieblik er tilstede, sagde før: jeg vilde meget gjerne beholde Landstutteriet, det er en fortræffelig Indretning. Det er nu hvad jeg seer nærmest om mig. Naar vi saa see hen til, hvad der i de sidste Aar er skrevet, saa vil man have observeret — ialtsald de Herrer, der have befattet sig med Hestesagen, som man kalder den, og som altsaa ville have gjort sig bekendte med, hvad der er skrevet derom — at af alle dem, der have skrevet om Landstutteriet, er der ikke en Eneste, der har protesteret eller skrevet mod Principet for Landstutteriet. Der er Mange, der have skrevet imod, og der er her Mange, det veed jeg meget godt, der tale imod Landstutteriet, som det er, men ikke imod Landstutteriet, som det kunde være; der er Ingen af de mange Saghyndige, som

have skrevet i denne Sag, der har ønsket, at Landstutteriet skal hæves, tværtimod have alle de saghyndige og meget saghyndige Mænd, der have skrevet derom, ytret sig derhen, at Landstutteriet burde bibeholdes. Det har været en Tanke hos dem, at under de vanskelige Forhold, som ere tilstede, var det dog bedre at beholde det Gode, som ialtsald var tilstede, end at begynde paa en ganske ny Bane. Altsaa, min Mening er den, at det dog vist var det Bedste at beholde Landstutteriet, og jeg siger ligesom den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Jesperen), der har stillet Endringsforslag i saa Henseende, at man i alt Fald kunde beholde det, indtil, om jeg saa maa sige, den nuværende Storm er redet af. Man kan jo beholde det i en Slags provisorisk Tilstand; man kan jo lade være, saalænge man har Frygt for, at det ikke bliver bestyret godt, at købe nye Hingste; men lad os blot beholde det, som det er, og vente til andre Tider med at remontere. Jeg kan dog ikke skjønne, at det skulde være umuligt at faae indrettet, om jeg saa maa sige, en Remontecommission til Landstutteriet, et Apparat til at bestyre det saaledes, at det virkelig kunde blive til Held for Landet. De ærede Herrer ville have bemærket, at Udvalget, med hvilket jeg isørigt slet ikke er saa meget uenig i dets virkelige Tanke, men maaskee i den Maade, hvorpaa det udtrykker sig, har tilraadet, at Stamstutteriet skal vedblive, men at Landstutteriet skal ophæves, og dette synes mig er Noget, der kan bruges som et Argument imod det meget ærede Udvalg; (Tscherning: begge Dele skulle ophæves!) Ja, naar der var Tale om begge Dele, saa er det en ganske anden Sag, og den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) vil maaskee erindre de Ord, jeg sagde i Begyndelsen af mit Foredrag, og som tydede paa, at jeg i saa Henseende maaskee kunde være enig med ham; men vi staae ikke nu paa det Standpunkt. Saaledes, som Sagen staaer for Dieblirket, holder Udvalget paa Stamstutteriet, men kasserer Landstutteriet, og hvorfor kasserer det Landstutteriet? Naar vi skulle være ærlige, saa er det i grunden Meningen af hvad Udvalget siger, at Landstutteriet er en fortræffelig og rar Indretning, men at